

Films 33, 34, 34a, 35 — 2003. - 2004. — opis projekta *project description* --- Teorijski filmovi jednogodišnji su prilozi karakteristični za Transfer – emisiju o suvremenoj umjetnosti i urbanoj kulturi. Počeli su se emitirati 1998., a prvi autor bio je Dejan Kršić (Arkzin). Prikazani TF-i suradnički su projekt udruge Kontejner | biro suvremene umjetničke prakse, grafičkog dizajnera Dejana Dragosavca (Ruta) i Gordane Brzović, redateljice Transfera. Oni su nešto između bastardnih reklama za “opaku” teoriju i poticajnih misli za laku noć, te sadržajno obuhvaćaju raspon od komentara društvenih zbivanja do teorijskih postavki o suvremenoj kulturi i umjetnosti. U sklopu Transfera teorijski filmovi otvaraju mogućnost ne samo da se dokumentira zbilja, nego da se i razmatra iz teorijsko-kritičkog rakursa, kao i suvremena umjetnost koja unutar nje djeluje. Štoviše, u njima teorija postaje zbiljom. Unatoč tome što se emitiraju na hrvatskoj nacionalnoj televiziji, nastaju po principima DIY (uradi sam) i “how low can you go”. Time, iako vizualno atraktivni, ne postaju spektakl po sebi, nego ideja ostaje u žarištu te vizualizirane teorije. — *Theoretical Films are the one-minute stories characteristic of Transfer – a TV show about contemporary art and urban culture. They started being broadcast in 1998, the first author being Dejan Kršić (Arkzin). The TFs shown are a joint project shared by Kontejner | Contemporary Art Practice Office, graphic designer Dejan Dragosavac - Ruta and Gordana Brzović, the editor of Transfer. They are somewhere between bastard ads for “mean” theory and stimulating goodnight thoughts, and in terms of content cover a range from commentaries on social events to theoretical postulates about contemporary culture and art. Within Transfer, the Theoretical Films open up an opportunity not only to have reality documented, but also for the consideration of it from the theoretical and critical angle, which holds too for the contemporary art that works within it. What is more, in them theory becomes reality. In spite of being shown on the Croatian national TV, they are produced on the DIY and how-low-can-you-go principle. Hence, although visually attractive, they do not in themselves turn into spectacle, and remain at the focus of this visualised theory.*

-IJE

U ODNOSU

**SUBJEKTA PREMA
ZAJEDNICI
KOJOJ PRIPADA**

**UVIJEK POSTOJI
PARADOKSALNA
TOČKA CHOIX FORCÉ**

- točka u kojoj
ZAJEDNICA
govori subjektu:
IMAŠ
slobodu izbora,
ALI

samo pod
uvjetom **da**
odabereš

**PRAVU
STVAR.**

**Situacija
nametnutog
izbora**

**SASTOJI SE
U ČINJENICI
DA SUBJEKT**

mora

slobodno izabrati
ZAJEDNICU
kojoj već ionako
PRIPADA,

**neovisno
o svom
IZBORU**

mora
izabrati ono

što mu je već dano.